

Valget til at fremsætte Lovforslag om Ekspropriation af Jord. Hvis det ikke er Tilfældet, er et saadant Lovforslag indtil videre overflødig. For i Sønderjylland kan vi med Lethed optage hele det store Kontingent af Ansøgere om Jord, som ikke kan faa Plads i det øvrige Land.

Jeg maa sige nogle faa Ord om Tyendespørgsmaalet. Man vil vide, at det nu har været brændende i et Par Aar. Det gælder navnlig det mellemstore Landbrug i de folkefattigste Egne. Det er nu, da dette Landbrug skal lægges om til intensiv Drift, at det er saa daarligt stillet, idet det ikke kan faa den Arbejdskraft, det har Brug for; den maa tilføres andetsteds fra. Saa vidt jeg har forstaaet, og saa vidt Ordningen er skitseret for mig, er den Ordning, vi har i Aar, noget bedre end den Ordning, vi havde i Fjor. Jeg tror, det er lykkedes at skabe en brugelig Ramme, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister, efterhaanden som Kravene melder sig fra det praktiske Liv, vil være villig til at udvide denne Ramme, saaledes at der kan skaffes den fornødne Arbejdskraft til Veje.

Som jeg nævnte før, er der ogsaa Mangel paa Kapital. Medens Folkemangelen kun rammer enkelte Klasser, rammer Kapitalmangelen hele den sønderjydske Befolkning. Det ærede Medlem Hr. J.P. Nielsen talte forleden Dag om, at der herskede Dyrtdid i Sønderjylland. Det kan jeg give det ærede Medlem Ret i, men en af Aarsagerne til, at Priserne ligger noget højere i Sønderjylland end i det øvrige Land, er netop, at Kreditforholdene der; som jeg senere skal vise, medfører en højere Rente i Sønderjylland og derfor forhøjede Priser. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer kan erindre, at der for 1½ Aar siden i den sønderjydske Presse og for Resten i største Delen af den danske Presse var Tale om Ejendomshandler, hvorved Ejendomme gik over fra danske til tyske Hænder. Man beklagede den Gang dette og pegede paa, at det maaske skyldtes en Afslappelse i Nationalfølelsen eller et Fremstød med den tyske Rentemark. Jeg har undersøgt flere af disse Forhold, og det viser sig, at Aarsagen er at søge i noget ganske andet, nemlig i de fortvivlede Kreditforhold i Sønderjylland. Der er Tilfælde, hvor Mænd, som ellers sad meget godt i det, har faaet mindre Prioriteter opsagt, og det har ikke været muligt for dem at faa Laan andetsteds, saa de har været tvunget til at sælge, skønt de under normale Forhold vilde have haft meget let ved at blive ved

Ejendommene. I denne Tid oplever man, og det har man for Resten oplevet det sidste halve Aar, at unge Mennesker, der skal sætte Bo og vil købe Ejendom, undersøger, om det ikke er lettere for dem at faa Plads Nord for Kongeaaen, og Aarsagen dertil er, at det er vanskeligt ved en Handel at ordne Pengeforholdene i Sønderjylland, det gaar meget lettere Nord for Kongeaaen. Jeg kunde nævne adskillige Eksempler paa dette, men alt sammen peger det tilbage til de uendelig slette Kreditforhold i Sønderjylland, og jeg tror, det bliver en nødvendig Opgave for den nuværende Regering at tage sig af dette Forhold; ellers vil man ikke kunne sige, at den politiske Kurs, der er lagt, bliver fulgt, nemlig at Forholdene Nord og Syd for Kongeaaen skal være ens.

I sin Forelæggelsestale talte den højtærede Finansminister om, at han havde faaet Henvendelser; dels fra privat Side, men ogsaa fra offentlige Institutioner om Kredit, og den højtærede Minister havde paa visse Omraader kunnet yde Assistance, navnlig til offentlige Institutioner, men overfor private mente han ikke, Staten kunde træde til, navnlig ikke som direkte Laangiver. Men den højtærede Minister fandt ogsaa en Trøst i, at det havde vist sig, at Beskæftigelsesgraden i Sønderjylland laa akkurat lige saa højt som i det øvrige Land. Jeg tror, den højtærede Finansminister er lidt for ensidig orienteret, for naturligvis er der en vis Forbindelse mellem Beskæftigelsesgraden og Befolkningens Kapitalbehov, det er ganske klart, men det praktiske Livs Mænd vil ikke blot spørge, om Kapitalnøden skulde være afhjulpet, men de vil spørge, hvorledes det er lykkedes at afhjælpe den, og i den Henseende kan jeg sige den højtærede Finansminister, at det, der er sket i Aarets Løb, er, at man har taget ganske nye og ukendte, i hvert Tilfælde hos os der-nede ukendte, Kreditmidler i Brug. Vareveksler indtræder nu som et almindeligt Betalingsmiddel; jeg tror ikke, det er heldigt, at man driver denne Praksis alt for vidt, men det har været en Nødvendighed i Sønderjylland at gaa til Brugen af saadanne Kreditmidler.

Vi har jo faaet en Kreditindskrænkning, og den virker naturligvis med øget Vægt nede hos os, hvor Kapitalen i Forvejen er meget knap. Nu ved jeg ikke, om ærede Medlemmer kan erindre, at i Foraaret, da der var Tale om, at Kreditindskrænkningen skulde sætte ind, gav den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. N.